

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 marca 2016 r., sygn. akt II AKo 278/15,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku obrońcy z urzędu o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt V Ka 559/14, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 31 stycznia 2014 r., sygn. akt II K 456/11,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 1 grudnia 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wpłynął osobisty wniosek M. S. o wznowienie postępowania. W związku z wezwaniem go do uzupełnienia braku formalnego jego pisma poprzez sporządzenie go i podpisanie przez obrońcę, wnioskodawca wystąpił o ustanowienie mu obrońcy z urzędu, którego mu wyznaczono. Obrońca z urzędu sporządził i podpisał wniosek o wznowienie postępowania. Zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2016 r. wezwano

skazanego do uzupełnienia, w terminie 7 dni, braku fiskalnego wniosku o wznowienie postępowania pod rygorem odmowy jego przyjęcia poprzez dołączenie dowodu uiszczenia opłaty od tegoż wniosku w kwocie 150 zł. Pomimo tego M. S. w określonym mu terminie powyższego braku nie uzupełnił. Dlatego też, wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 24 marca 2016 r., odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez obrońcę z urzędu.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył wnioskodawca. Wskazał w nim, że Sąd Apelacyjny nie wezwał go do uiszczenia opłaty od wniosku o wznowienie postępowania, a gdyby takie wezwanie do niego zostało skierowane, to złożyłby wniosek o zwolnienie go od niej, gdyż spełnia prawem przewidziane kryteria takiej decyzji. W konkluzji wniósł on o uchylenie zaskarżonego zarządzenia. Do zażalenia M. S. dołączył również wniosek o zwolnienie go od uiszczenia opłaty. Również w piśmie, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 3 czerwca 2016 r., wnioskodawca wskazywał, że nie poinformowano go o obowiązku uiszczenia owej opłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Nie może ono zostać uwzględnione, gdyż prawidłowo odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Wskazywano już wcześniej, że po złożeniu przez M. S. wniosku o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, co nastąpiło po wniesieniu osobistego wniosku o wznowienie postępowania i w związku z wezwaniem go do jego uzupełnienia poprzez sporządzenie go i podpisanie przez obrońcę, taki obrońca z urzędu został wnioskodawcy ustanowiony. Następnie obrońca z urzędu skierował do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sporządzony przez siebie wniosek o wznowienie postępowania. Nie zawarł on w nim wniosku o zwolnienie wnioskodawcy od uiszczenia opłaty od tego wniosku. *Notabene* również M. S. takiego wniosku wówczas nie sformułował. W związku z powyższym w pełni prawidłowo wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia w terminie 7 dni braku fiskalnego wniosku o wznowienie postępowania pod rygorem odmowy jego przyjęcia poprzez dołączenie dowodu uiszczenia stosownej opłaty. Powyższego braku skazany w określonym mu terminie nie uzupełnił. Mając zatem na uwadze przytoczone tu okoliczności, zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

jest prawidłowe w następstwie uznania, że pismo to dotknięte jest brakiem, który uniemożliwia nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.).

Obecnie w zażaleniu skarżący kwestionuje prawidłowość postępowania Sądu Apelacyjnego, wskazując, że nie doręczono mu wezwania do uzupełnienia braku wniosku o wznowienie postępowania poprzez uiszczenie stosownej opłaty. Analiza zaś materiałów tej sprawy dowodzi, że powoływane wcześniej zarządzenie z dnia 21 stycznia 2016 r., którym wezwano skazanego do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania pod rygorem odmowy jego przyjęcia poprzez dołączenie dowodu uiszczenia opłaty, zostało mu jednak doręczone w Areszcie Śledczym w B. w dniu 26 stycznia 2016 r., co tenże potwierdził własnoręcznym podpisem. Pomimo tego aż do wydania po dłuższym czasie, gdyż dopiero w dniu 24 marca 2016 r., skarżonego obecnie zarządzenia, M. S. nie wniósł opłaty od wniosku o wznowienie ani nie złożył żadnego wniosku o zwolnienie go od niej. W tej sytuacji wydane w dniu 24 marca 2016 r. zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania było zgodne z prawem. Nie było bowiem rolą Sądu Apelacyjnego ustalanie, czy wnioskodawca byłby ewentualnie zainteresowany złożeniem wniosku o zwolnienie go od omawianej opłaty, jeżeli sam nie wykazuje żadnej aktywności w tym przedmiocie, a wskazano już przy tym, że stosowne wezwanie – wbrew twierdzeniom zażalenia – doręczono mu osobiście. Nie było też zadaniem Sądu Apelacyjnego zwalnianie strony z urzędu od obowiązku wnoszenia wymaganej od pisma procesowego opłaty. Tym samym i obecny wniosek o zwolnienie od opłaty nie może okazać się skuteczny, jako wniesiony po wyznaczonym na to terminie.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.